

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające⁽¹⁾**COMP/M.5658 – Unilever/Sara Lee Body Care**

(2012/C 23/09)

W dniu 21 kwietnia 2010 r. spółki Unilever N.V. i Unilever Plc (łącznie zwane dalej „Unilever”) poinformowały Komisję o przejściu wyłącznej kontroli nad przedsiębiorstwem Sara Lee Household and Body Care International (dalej zwanym „Sara Lee”), należącym do przedsiębiorstwa Sara Lee Corporation, w drodze nieodwołalnej wiążącej oferty ogłoszonej w dniu 25 września 2009 r.

Po przeanalizowaniu zgłoszenia Komisja stwierdziła, że zgłoszona transakcja wchodzi w zakres rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽²⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”) oraz że transakcja rodzi poważne wątpliwości, jeżeli chodzi o jej zgodność z rynkiem wewnętrznym i Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W związku z tym w dniu 31 maja 2010 r. Komisja wszczęła postępowanie i rozpoczęła etap drugi dochodzenia zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

W dniu 12 sierpnia 2010 r. do Unilever wysłano pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, w którym Komisja przedstawiła wstępny wniosek, zgodnie z którym zgłoszona koncentracja znacząco utrudniłaby skuteczną konkurencję na znacznej części wspólnego rynku w rozumieniu art. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

Po uzyskaniu dostępu do akt sprawy Unilever złożył w dniu 17 sierpnia 2010 r. wniosek między innymi o ponowne ujawnienie niektórych dokumentów, które – jak twierdził Unilever – zostały nadmiernie zredagowane. W związku z tym Komisja skontaktowała się z podmiotami, które dostarczyły informacji, i uzyskała mniej zredagowane wersje niektórych dokumentów, a następnie przekazała je przedsiębiorstwu Unilever. Unilever zastrzegł sobie prawo do podniesienia argumentu, jakoby jego prawo do obrony zostało ograniczone przez opóźniony w ten sposób dostęp do akt sprawy. Unilever nigdy jednak nie powrócił do tej kwestii w dalszej części postępowania ani nie zwrócił się w tej sprawie o decyzję do urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające.

W dniu 27 sierpnia 2010 r. Unilever odpowiedział na pisemne zgłoszenie zastrzeżeń, ale nie przedstawił wniosku o złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym.

Dopuszczałem jedną spółkę do udziału w postępowaniu w charakterze zainteresowanej osoby trzeciej, której udzielono informacji na temat charakteru i przedmiotu postępowania i którą Komisja zachęciła do przedstawienia uwag.

Dodatkowe fakty zebrane przez Komisję po przyjęciu pisemnego zgłoszenia zastrzeżeń zostały przedstawione przedsiębiorstwu Unilever w piśmie z opisem stanu faktycznego wysłanym w dniu 1 października 2010 r., co do którego miało ono możliwość przedstawienia uwag po uzyskaniu dodatkowego dostępu do akt.

W celu zapewnienia zgodności proponowanej koncentracji z rynkiem wewnętrznym Unilever zaproponował pierwszy zestaw zobowiązań, które stały się przedmiotem badania rynku. Po badaniu rynku strona zgłaszająca przedstawiła zmieniony zestaw zobowiązań, które również zostały poddane badaniu rynkowemu. Unilever otrzymał dostęp do uwag przedstawionych po badaniach rynkowych.

Następnie przedłożono ostateczny zestaw zobowiązań, który zdaniem Komisji pozwoli zaradzić zastrzeżeniom dotyczącym konkurencji opisanym w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń, zwłaszcza na rynku nieprzeznaczonych dla mężczyzn dezodorantów w Belgii, Danii, Irlandii, Niemczech, Portugalii, Hiszpanii i Zjednoczonym Królestwie, a także na rynku dezodorantów męskich w Hiszpanii. Unilever nie zgłosił sprzeciwu co do obiektywności badania rynku przeprowadzonego przez Komisję⁽³⁾.

Ostateczna propozycja zobowiązań polega w istocie na całkowitym zbyciu działalności prowadzonej pod nazwą Sanex we wszystkich kategoriach produktów w EOG. Dotyczy to między innymi wszystkich znaków towarowych Sanex w Europie będących własnością Unilever, a także innych praw własności intelektualnej, które są wykorzystywane w działalności Sanex lub są z nią związane.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji (2001/462/WE, EWWiS) z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień funkcjonariuszy ds. przesłuchań w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (Dz.U. L 162 z 19.6.2001, s. 21).

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Artykuł 14 decyzji Komisji 2001/462/WE.

Komisja uznaje zatem, że zmienione zobowiązania stanowią możliwe do przyjęcia rozwiązanie dla ogólnych zastrzeżeń dotyczących konkurencji, określonych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń. Komisja proponuje zatem uznanie zgłoszonej koncentracji, zgodnie z art. 8 ust. 2 i art. 10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw, za zgodną z rynkiem wewnętrznym i Porozumieniem EOG z zastrzeżeniem, że spełnione zostaną wyżej wspomniane warunki i zobowiązania.

Nie otrzymałem żadnych pytań ani uwag od strony zgłaszającej, drugiej zainteresowanej strony ani innej osoby trzeciej. W związku z powyższym oraz biorąc pod uwagę, że sprawa nie wymaga szczególnych uwag w kwestii prawa do złożenia ustnych wyjaśnień, stwierdzam, że prawo stron do złożenia ustnych wyjaśnień w tej sprawie zostało zachowane.

Bruksela dnia 12 listopada 2010 r.

Michael ALBERS
